

De zeven feesten van de Heere

Leviticus 23

1. Pascha

(Lev. 23:5). Dit stelt de dood van Christus voor (1 Kor. 5:7b). Het is het begin van Israëls volksbestaan; typeert ook de verlossing van hen die leven in de bedeling van de genade. De heerlijkheid van het duizendjarige rijk van Christus, en het geluk van de verlostten in de eeuwige toestand vinden hun grondslag in de door de dood van Christus bewerkte verzoening met God.

2. Feest van de ongezuurde broden

(Lev. 23:6-8). Dit is nauw met het Pascha verbonden. Want het gevolg van de verzoening is praktische heiliging van hart en leven (1 Kor. 5:8). Er is geen heiliging zonder rechtvaardiging, en geen rechtvaardiging zonder de dood van Christus. Op de nauwe verbinding tussen het Pascha en het feest van de ongezuurde broden wordt door de Schrift nog de nadruk gelegd door de weglating van de woorden: "En de Here sprak tot Mozes... ", die gewoonlijk worden gebruikt bij de instelling van een volgend feest.

3. Feest van de eerstelingen

(Lev. 23:9-14). Dit spreekt van de eerste vruchten van de verlossing. Uit het graf van Christus verrijst nieuw leven. Hij is Zelf de Eersteling uit de doden (1 Kor. 15:20).

4. Wekenfeest of Pinksterfeest

(Lev. 23:15-22). De beweegbroden spreken van het bijeenbrengen van de gemeente hier op aarde (vgl. 1 Kor. 12:13). Als er een eersteling is, zijn er ook degenen die volgen. Tussen de onder 3 en 4 genoemde feesten worden de woorden: 'En de Heere sprak tegen Mozes' weggelaten, daar deze twee feesten nauw met elkaar zijn verbonden.

5. Feest van het geklank

(Lev. 23:23-25). Tussen het Pinksterfeest en het feest van het geklank ligt een lange tijd. Typologisch is dit de tijd waarin de bijeenvergadering van de gemeente plaatsvindt. Na haar opname in de hemel zal een overblijfsel uit alle stammen van Israël het geklank van het evangelie van het koninkrijk horen en worden aangenomen om de zegen van het koninkrijk van Christus deelachtig te worden.

6. De Grote Verzoendag

(Lev. 23:26-32). Voor het overblijfsel van Israël komt dan in de weg van verootmoediging – in het bijzonder van de twee stammen, die schuldig staan aan de verwerping van de Messias – werkelijk de verzoendag.

7. Het Loofhuttenfeest

(Lev. 23:33-36 en 39-43). Dit feest verwijst naar 'de tijd van de herstelling van alle dingen, nl. in het duizendjarig rijk (Hand. 3:21). Dan zal Israël, gerekend van de aanvang van zijn volksbestaan (zie Pascha), niet op een woestijnreis van 40 jaar, maar op een geschiedenis van ongeveer 40 eeuwen mogen terugzien.

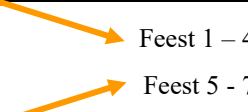
(Lev. 23:2). Sabbat:

De sabbat spreekt van de toekomstige rust (Gen. 2:2-3), en neemt een aparte plaats in.

De eerste reeks van vier feesten – bestaande uit het Pascha, het feest van de ongezuurde broden, de eerstelingen en Pinksteren –, begon op de veertiende dag van de eerste maand en eindigde bij het einde van de volle oogst. Daarna volgde een tussentijd tot de eerste dag van de zevende maand, waarin er geen feesten waren. Deze tussentijd is een beeld van de periode van de tijdelijke terzijdestelling van Israël. Het is tevens een beeld van de tijd van de genade waarin de gemeente wordt gevormd, waarvan de vorming is begonnen na het laatste Joodse pinksterfeest waarover de Schrift spreekt (Hand. 2).

Dat er in Leviticus 23 geen woord over deze tussentijd wordt gezegd, is volkomen in overeenstemming met de telkens door de apostel Paulus in het licht gestelde waarheid dat de gemeente een verborgenheid was, waarover de oudtestamentische Schriften niet hebben gesproken (Rom. 16:25; Kol. 1:26; Ef. 3:5). Wanneer de gemeente is 'ingezameld', en is opgenomen in de hemel, is die tussentijd ten einde gekomen en knoopt God de verbinding met Israël weer aan. Dan volgt de tweede reeks van drie feesten, namelijk het bazuinenfeest, de Grote Verzoendag en het Loofhuttenfeest.

Wat een wondere aaneenschakeling van de wegen van de Heere in genade, verlossing en zegening wordt ons in dit hoofdstuk van het boek Leviticus gegeven. Als wij de zeven feesten één voor één hebben beschouwd, zullen wij zeker nog meer onder de indruk komen van de grote omvang en betekenis van dit plan van de eeuwen, zowel ten aanzien van de gemeente als van Israël.

	Tijd	Kenmerk	Historische betekenis	Profetische betekenis	Typologische betekenis voor de Gemeente	Typologische betekenis voor de individuele gelovige
1) Pascha	1 ^e maand 14 ^e dag	Slachten en eten van het paaslam (Ex. 12:1-14).	Bevrijding uit Egypte	Verlossing door Christus	Ons Pascha Christus is geslacht (1 Kor. 5:7; Openb. 5:6-10; 1 Petr. 1:19).	Persoonlijke bekering en geloof
2) Feest van de ongezuurde broden	1 ^e maand 15 ^e dag; 7 dagen (volkomen tijd)	Geen zuurdeeg	Heiligheid	Een heilig volk	Afzondering van het kwaad (1 Kor. 5:8). Zeven dagen = volkomen tijd = hele leven	Afzondering van het kwaad
3) Feest van de eerstelingen	Begin van de oogst, de dag na de sabbat	Bewegen van de garf van de eerstelingen	Dank bij het begin van de oogst	Opstanding van Christus de Eersteling	Opstanding van Christus de Eersteling (1 Kor. 15:20, 23a)	Wandelen in nieuwheid van leven
4) Wekenfeest of Pinksterfeest	Zeven weken of 50 dagen later, dag na sabbat (3 ^e maand)	Twee gezuurde broden	Oogst van de eerstelingen	Komst van de Heilige Geest	Komst van de Heilige Geest (Hand. 2)	Leven door de Geest
Geen feesten in de 4 ^e , 5 ^e en 6 ^e maand	 Feest 1 – 4 is verleden tijd Feest 5 - 7 is toekomstige tijd				In deze periode wordt de gemeente bijeenvergaderd	Misschien stilstand in het geloofsleven?
5) Feest van het geklank	7 ^e maand 1 ^e dag	Blazen van de bazuin	Een heilige samenkomst	Bijeenvergadering van Israël (Amos 9:11; Zach. 10:6-12).	Opname van de gelovigen	Opwekking tot meer innige gemeenschap
6) De Grote Verzoendag	7 ^e maand 10 ^e dag	Verzoening (Hebr. 9:14).	Verootmoediging	Bekering en berouw van Israël	Openbaring voor de rechterstoel	Zelfoordeel leidt tot diepere kennis
7) Loofhuttenfeest	7 ^e maand 15 ^e dag; zeven dagen.	Vreugdevol wonen in loofhutten	Einde van de oogst	Het duizendjarig vrederijk. Herstelling van alle dingen (Hand. 3:21).	Heersen met Christus	Blijdschap in en gemeenschap met de Heer

Tweede eerste sabbat

Wat wordt bedoeld met de tweede eerste sabbat uit Lukas 6:1? De sabbat waarmee het feest van de ongezuurde broden na het Pascha begon, was de eerste en de volgende sabbat was 'de tweede-eerste'. Het was de 'tweede' in betrekking tot die grote dag, de sabbat van het Pascha, maar de 'eerste' van de zeven sabbatten die direct volgden. Het was dus de eerste sabbatdag na het bewegen van de eerstelingsgarf.

	6	Ongezuurde broden	
Pascha	6		
De grote sabbat	7		
Bewegen van schoof van de eerstelingsgarf door de priester (Lev. 23:11).	1		
	2		
	3		
	4		
	5		
	6		
1e sabbat (de 2e 1e vgl. Luk. 6:1)	7	Wekenfeest	
	1		
.....		
	5 40		
	6 41		
6e sabbat	7 42		
	1 43		
	2 44		
	3 45		
	4 46		
	5 47		
	6 48		
7e sabbat	7 49		
De 50e dag (Aanbieden graanoffer)	1 50		